

Liyakat

– A&ACR · 22 Mart 2013

"Yağmurlardır başakları büyüten, gök gürültüleri değil. Sesini değil, sözünü yükselt"

"Bir insanın hazinesi nerdeyse, yüreği ordadır" Hz İsa (AS)

Sosyal hadiselerde önce şiddetli fırtınalar olabilir. Eğer insanlar o fırtınalar karşısında tamamen yıkılmamışlarsa; yani yeşillikler kurumamış, ağaçlar devrilmemiş, gökten düşecek yağmura bağrını açacak şeyler zeminde bütün bütün yok olmamışsa, o rüzgarları sürekli yağmurlar takip eder. Esen her rüzgar sele sebebiyet verebilecek yağmurları bağrında taşıdığı gibi rahmet yağmurlarının da müjdecisi olabilir.

Bu açıdan da, bizim her şeyden ziyade kendimize bakmamız lazım. Yani, bizim dünyamız yağmura liyakatlimi? Ağaçlar devrilmiş mi, dimdik mi? Zeminde hala yeşillik var mı? Daima yağış alan bölgeler gibi yağmura açık halini koruyormu?.. işte buna bakmalı.. bu mlahazayla kendimizi sorgulamalı, iç dünyamızı teşrih masasına yatırmalı; rahmete liyakatımızın olup olmadığını tetkik etmeliyiz.

Yer yüzüne daima yağmur yağar. Ama yağmur bulutları rahmete liyakatlı yerleri kollar. Yağmurun mülk ve melekut yönü, her ikisi de şeffaftır. Her ne kadar emareleri ortaya çıkınca yağacağı söylenebilirse de, ufukta henüz işreti yokken yağmurun geleceğini kestirmek zordur. Semanın gözyaşları o yana da, bu yana da açıktır; Allah ın kudretine, inayetine, meşietine ve ilmine taaluk etmektedir. Bazen gider denize boşalır; bazen de yolu gür ormanlara varır.

Hayatımızdaki fırtına, buhran, ızdırap, sıkışma ve tazyikler de bulutların sıkışması gibi bir kıvama gelir ve netice itibariyle nerede rahmet teveccühü varsa oraya sürüklenir. O sıkışmalar, tazyikler, bunalımlar ve ızdıraplar ölçüsünde sineler heyecanla Allah a yönelirse: "Allah ım! sen de biliyorsun ki, bizin Senden, senin rızandan başka mülahazamız yoktur. Senden başka bir şeye gönül bağlayacaksam şu can emanetini al da hayatı omzumda bir yük gibi taşımayayım." diyecek kadar yürekten ve samimi olarak O na teveccüh ederse Allah merhamet eder; eder de yıldırım yüklü bulutları rahmet çesmesi haline getirir.

Eğer müslümanlar birer kültür müslümanı ise, babalarının müslümanca yetiştiği zeminde, öyle gördüklerinden dolayı müslüman gibi görünüyorsa; ruhlarını aydınlatamamış, kafalarını yenileyememiş, İslam için hiç bir çilesi, ızdırapı olmayan ve hususiyle de "ne olacak şu insanımın, milletimin, ümmetimin şu acıklı hali" deyip fikir çilesi çekmeyen insanlarsa, rüzgarlar rahmet bulutları getirme yerine felaket haberi taşıyacaktır. Bundan dolayı, her şeyden önce inananlar doğru inanmalı ve birer muhasebe insanı olmalıdır.

İslamı gadre uğratacak iki cihet vardır: Birisi, onda sürekli şok tesiri yapacak taarruzlar peşinde olan, kin

ve inat ciheti. Diđeri de müslümanlığı yolda bulmuş, kültür müslümanlığı tavrı sergileyen vefasızlar ciheti (cephesi).

Evet , ızdırap bulutları, ancak milletine, ümmetine, dinine hizmetin ve insanlığın mutluluğunun kara sevdalıları hürmetine rahmete dönüşecektir. Adanmış ruhlar; dünyevi, cismani ve bedeni bütün mülahazalara kapanmış olanlar...hasbi ruhlular, sevdalılar...en sevgili ile buluşmaya layık olanlar...

"Şüphe vereni bırak, berrak olanı al." Hz. Muhammed (SAV)